

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331

מיום ראשון, י"ב אדר התשפ"ג, 5/3/2023

משתתפים:

ראש המועצה	דימי אפרצב
מנכ"לית המועצה	לילך גבע
חבר מליאה	אלי מרדכי
חבר מליאה	שימי נמימי
חברת מליאה	שרון רואס
חברת מליאה	אנה גרוסמן
חברת מליאה	שני חן
גזבר	מאור אוחנה
יועמ"ש	עו"ד אייל נון

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

על סדר היום:

- 3 [1] עדכוני ראש המועצה.....
- 6 [2] אישור פרוטוקול קודם.....
- 6 [3] הצגת תוכניות עבודה חינוך וביטחון.....
- 16 [4] פטור ממכרז להשכרת שטחי מסחר בקריית ממשלה.....
- 24 [5] הקצאת מכינת תמיר.....
- 28 [6] אישור עבודה נוספת.....

פרוטוקול

דימי אפרצב: שלום לכולם. כמה עדכונים קצרים, מבלי לפרוס את זה יותר מדי.

[1] עדכוני ראש המועצה.

דימי אפרצב: חגיגות פורים במוסדות החינוך עברו היום בהצלחה, אני מזכיר לכולם שביום רביעי פורימון ברחבת המתנ"ס, כולם מוזמנים להגיע. זאת הזדמנות בשם כל חברי המועצה לאחל לכל קהילת קצרין חג פורים שמח. עדכון נוסף מאוד חשוב, ב-30 במרץ יתקיים כנס הסברה לתושבי קצרין, בנים חוזרים בנושא של פרויקט דירה בהנחה. זה יתקיים במרכז הצעירים, יגיעו נציגים של משרד בינוי והשיכון ונציגי חברות שמנפקות אישורי זכאות. זאת הזדמנות.

אלי מרדכי: באיזה שעה? בערב?

לילך גבע: מארבע עד שמונה.

דימי אפרצב: מארבע עד שמונה, כן. צריך לעקוב אחרי הפרסום, זאת הזדמנות יוצאת מן הכלל. העדיפות תינתן לתושבי קצרין, כמה שיותר תושבי קצרין ייגשו לדבר כזה, ככה יהיה יותר סיכוי שהבאלאנס ילך לכיוון הזה. יש לנו הסכם עקרוני עם משרד השיכון שהעדיפות תינתן לתושבי קצרין. במשרד השיכון יש באמת אוזן קשבת וזו הזדמנות לומר תודה בפה מלא, יש סבסוד נוסף של כמעט 100 אלש"ח שזה הופך את ההזדמנות הזו לחד פעמית, שווה מאוד לניסיון וגם אם מישהו תכנן לזכות במרכז המבוקש יותר לשטחים, אני לא יודע, צריך לבדוק אם מותר במקביל להגיש בקשה. זאת אומרת להשתתף בהגרלה אז להשתתף בהגרלה, שיהיה ברור שאי אפשר לזכות גם וגם. הסיכוי לזכות בקורת הגג בפרויקט הזה היא מאוד מאוד גבוהה וזה מבלי שיתפסו אותי על הלשון, 100 מ"ר דירה תעלה בסביבות 600 אלש"ח, משהו כזה. זה באמת נדיר היום בקצרין ובטח בפרויקטים יוקרתיים. ברובע אפק במסגרת שיקום שכונות, שיקום של תשתיות ברובעים ותיקים, זה אושר פה ע"י חברי המועצה. התחילו עבודות התשתית. תאגיד התנור בחברת חשמל, אנחנו בכוונה פה קיבלנו החלטה שהעבודות האלה מתוזמנות ככה שאין כפל, שלא ייווצר מצב שחברה אחת פותחת, סוגרת, נכנסת חברה אחרת, זה בזבוז של משאבים, זה סבל כפול לתושבים, ככה שהעסק הזה יתנהל בצורה כזאת ובהמשך מה שלא פחות משמח, כבר תכנס המועצה ותשלם שם ותעשה את הסדר הנדרש מבחינת ריצוף, מבחינת משתלבות, גם רוכשים משתלבות חדשות ויפות ומאוד איכותיות. סוגיית מרכז הצעירים וקהילה יוזמת והייטקיסטית. כמו שידוע לכולם, ההאב במרכז הצעירים שיתחיל לעבוד בשיטה של we work, זה ממש עניין של עוד מעט. אנחנו לקראת סיום ופתיחה. בינתיים נקלט עובד חדש שאמור לתת קשר ומענה ולתחזק את המערכת. זה מאוד חשוב, אנחנו עשינו סקר. נמצאו בקצרין לפחות 40 אנשים שגילו עניין סביב הנושא של המשך עבודה בהייטק, מה שאנשים עושים מרחוק והם פתאום מגלים לעצמם

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

אופציה באופן נוח לעבוד ממתקן מסוים וגם להיות בקשר עם אנשים, זה נטוורקינג מאוד חיובי וטוב. זה חשוב גם להגיד שקהילת ההייטקיסטית תתקדם ותגיע ותכנס לעבודה מתוך אזור התעשייה של קצרין ואני משוכנע שאין צורך לחלק את הקהילות האלה לכל מיני קהילות משנה, צריך לדאוג לכך שהכל יפעל כקהילה אחת כולל גם 40 ההייטקיסטים של קצרין, שיכנסו וזה באמת יכול לייצר נקודה מאוד משמעותית שתמשוך בהמשך ותעזור במאמצים שאנחנו עושים בחברות גדולות. לשקול אפשרות ליצירת מרכזי תכנון כאן או מרכזים מהסוג הזה כאן בקצרין במרכז הגולן. דבר אחרון, ביום חמישי הודעתי על זה אני חושב. ביום חמישי המועצה הארצית לתכנון ובניה החליטה על הקמה של 10 מוסדות רפואיים חדשים ברחבי הארץ. מדובר על תכנית מתאר ארצית שככה היא פועלת. לפני שנותנים אישורים להקמה של מוסדות רפואיים כאלה ואחרים, צריך לאשר את זה במועצה ארצית וכך בין 10 המוסדות האלה גם קצרין על המפה. כאשר אנחנו קיבלנו אישור להקמה של ביי"ח שיקומי בקצרין ומחוז, זאת אומרת במסגרת אותה ההחלטה, גם מרכז חירום רפואי. זה לא מופיע פה. היום בדקתי את זה שוב, המשמעות היא שאין פה עניין עכשיו להתחיל לרקוד הורה ולמחוא כפיים, עכשיו זאת פונקציה של גיוס כספים. הרעיון הכללי אומר את הדבר הבא, אם עד עכשיו זה היה פנטזיה ורצון ומשאלה של הרבה מאוד אנשים, מעכשיו המדינה אמרה את שלה. זאת אומרת, כאשר אנחנו נדע לגייס כסף ממשרדים רלוונטיים, אין שאלה איפה זה יקום, זה יקום בקצרין ובעוד כמה מקומות. זה כרגע נקודה מאוד משמעותית. ניתן דוגמה שכרגע מרכז רפואי חירום או מרכז רפואי לילה שאנחנו מפעילים, זה גם כן היה עניין של החלטה של משרד הבריאות, אבל הכל, זה מחולק מדינה, מחולק יזמים ומחולק לשתי מועצות. שמדובר על הקמה של מוסדות מהסוג הזה זה תקצוב ממשלתי נטו, ככה שזו בשורה מאוד טובה, כמובן שכמה שישוב יותר יגדל ככה תהיה לגיטימציה. לנו היה שווה ומשתלם במשך 10 שנים לקדם תב"ע שהיא מרכז רפואי וחוז' מ-9.5 דונם שיש לנו בין המשטרה לבין המועצה האזורית גולן, גם בכמה מהמקומות שאנחנו הגדרנו כשילוב שימושים, אתה מכיר את זה, זה נגיד כמו במרכז המסחרי החדש שעומד לקום. בצומת של רחוב יהודייה ורחוב שיאון, שם זה יכול לקום. אני אגיד את זה מאוד בזהירות, זה דריסת רגל להתקדם בהמשך דרך אשפוז יום, גם בית חולים תקני לכל דבר ועניין. ברגע שיש לך בית חולים, יש לך סמל לבית חולים שיקומי, הוא יכול לאט לאט להפוך לבית חולים, זה כמובן פונקציה של גודל. אלה היו העדכוניים.

שימי נמימי: מה לגבי הנושא של הזיהום ליד תחנת הדלק? האם מצאו את המקור? יש עדכון לגבי זה?

דימי אפרצב: יש מקור, אנחנו יודעים מה המקור.

לילך גבע: המקור הוא שפיכה לפי המשטרה הירוקה. המקור הוא שפיכה של משאית.

דימי אפרצב: הכתובת, זאת אומרת מי בדיוק עשה את זה לא.

לילך גבע: עוד לא יודעים מי בדיוק הבן אדם.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

שימי נמימי: זה מקור של נזילה?

לילך גבע: לא לא.

דימי אפרצב: לא לא, זה מישהו ששפך מזוט מהאוטו לתוך הנחל. לא לתוך הנחל, לשוחה. לצערי זאת תופעה ידועה בארץ, לא יודע למה היא לא מטופלת כמו שצריך, ברוב המקומות זה נזרק ונשכת. פה בגלל הזוויות ובגלל שאנחנו בכיוון נחלים, כנרת והכל, אז פה אנחנו לא מצאנו לנכון לא להגיב. אני מראש אומר לכם שלקבל החלטה, ההחלטה שהתקבלה הייתה החלטה נקרא לה אימפולסיבית, והיא טבעית, אני חושב שכל אחד היה מקבל את ההחלטה הזאת. כי היה ברור לכולנו שעם הגשם שהיה באותו יום והמזוט שנמצא באותו מקום, היה ברור לגמרי שזה ישפך דרך נחל קצרין למשושים ויגיע לכנרת. ואם המועצה לא הייתה נכנסת לתוך הסיפור הזה, היינו עכשיו תחת אסון אקולוגי אמיתי, משמעותי ומאוד בעייתי. כי יש הבדל בין לנקות שוחה, לנקות קצת מבריכת חורף, לבין לנקות את כל ערוץ הנחל והכנרת, זה פשוט קטסטרופה. אז המועצה נאלצה פה להוציא תקציב לא קטן, קיבלנו אמורה מאוד ברורה של נתיבי ישראל, כמובן שזה הכל מאוגד יחד עם משרדי ממשלה אחרים. אני אעדכן אתכם בהמשך אם זה קרה בפועל או לא. כרגע הכל תלוי באוויר. מי שאמור לקבל את הכסף אמור לקבל את הכסף, אנחנו רוצים לדאוג שהכסף הזה לא ייצא מהקופה שלנו, שזה מהקופה של-, אבל מוסדות מדינה נאלצו לקבוע שפעלנו נכון ובאומץ, זה באמת מקום להגיד תודה להרבה מאוד אנשים. בראשונה אנשי המחלקה המוניציפלית, מי שאחראי לביוב אצלנו בעיר, הקבלן, אשר.

שימי נמימי: אני דווקא ראיתי את מאור מתזז שם בלי סוף.

*** מדברים ביניהם.**

לילך גבע: כל הצוות של המועצה טיפל שם, לא הייתה ברירה.

דימי אפרצב: זה היה אירוע שהיה צריך לקבל החלטות. זה אירוע שהתחיל מ-40 אלשי"ח להזמין שתי משאיות בשביל 2 קוב ולאט לאט זה הגיע לעשרות קובים ומאות אלפי שקלים.

מאור אוחנה: הוגשה בקשה לקרן הניקיון וגם בקשת אירוע לחברת הביטוח שלנו.

דימי אפרצב: אנחנו נהיה מכוסים בכל מקרה.

שני חן: אם קורה דבר כזה בפעם הבאה, יש מצלמות? או משהו?

לילך גבע: המצלמות לא עזרו בשום דבר, אנחנו גם לא המשטרה ולא המשטרה הירוקה. אין לנו איד לאכוף את זה, זה לא יעזור.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

דימי אפרצב: אני רוצה לקוות, אני לא יודע, קשה לי מאוד לקבל את זה. זה בסדר, אבל קשה לי מאוד לקבל כי יש מעבדות-

שימי נמימי: מצלמות יכולות לפתור את הבעיה.

דימי אפרצב: לא, לא יודע אם מצלמות, אבל אפשר לזהות מקור.

* מדברים ביחד.

דימי אפרצב: מי שעשה את זה כנראה עושה את זה במקומות אחרים. אנחנו נתגבר בכל מקרה, יש בתכניות לתגבר את העיר וגם את אזור התעשייה במצלמות. נעשה את זה גם בהמשך.

[2] אישור פרוטוקול קודם.

דימי אפרצב: אישור פרוטוקול של הישיבה הקודמת. היה לנו פרוטוקול?

לילך גבע: היה פרוטוקול, לא הוגשו-

דימי אפרצב: לא הוגשו תיקונים. אז הפרוטוקול אושר ברשותכם.

החלטה: אושר פה אחד.

[3] הצגת תוכניות עבודה חינוך וביטחון.

דימי אפרצב: עכשיו הצגת תוכניות עבודה חינוך וביטחון. ביטחון יבוא בהמשך. בבקשה.

צבי: ערב טוב לכולם, אני כבר כמה ימים חולה אז אני מתנצל על הקול, אבל היה לי חשוב לא לבטל. אנחנו נתחיל. טיפה נתונים, נעבור על זה מהר. קודם כל תמונת העתיד, זה הסיפור שלנו. להכין בוגר לחיים משמעותיים במאה ה-21, זה בתמצות מה שאנחנו עסוקים. מצד אחד טכנולוגיה, מצד שני לגעת בנושאים שונים ולהתחבר למשמעות ולמקום שאנחנו נמצאים בו. נתחיל ממעונות היום כיוון שהמעונות באופן רשמי במדינת ישראל מה-1 בינואר בשנה הכניסו את זה תחת משרד החינוך, אז נכון שבקצרין זה יושב תחת המתנ"ס בהסכמה, בהבנה, אבל בקשר מתמיד. יש לנו שני מעונות רשמיים ומספר מעונות פרטיים. אני עובר לגנים, יש לנו 17 גני ילדים. 7 גני טרום חובה, 4 גני חובה, גן חב"ד אחד של המחוז החרדי, 5 גני חינוך מיוחד, 4 עיכוב התפתחותי שאחד מהם הוא גן תקשורת. בתי ספר יסודיים, גמלא א' ח' 430, דרכי נעם 320, החווה החקלאית שנחשבת כמו בית ספר יסודי, הוא משרת אותם בעיקר אבל הוא עומד בפני עצמו.

שני חן: ובשניהם יש כיתות קטנות.

נוצר על ידי SUMIT.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

צבי: תכף אני אתייחס לזה. תיכונים משותפים לשתי המועצות. נופי גולן 555 תלמידים, האולפנה שלנו 230 תלמידות כשז'ח' השנה רק לבנות קצרין. מעלה רמות מה שהיה פרנקו והחלפנו את הרשת לתומ"שים, אני פותח סוגריים, היום אין לנו ועד מנהל שלהם.

אלי מרדכי: זה לא שלנו.

לילך גבע: זה שלנו יחד עם המועצה האזורית. זה כמו שאתה פתחת את המכרז, אז הם עשו בגולן.

צבי: זה של שתי המועצות, יש לנו אחריות משותפת. שם המעבר לתומ"ש הוא היה חלק. לפני שנה היו הרבה הרמות גבה מי זה התומ"שים, איומים שלא ישתתפו תלמידים. היום אנחנו בהצפת תלמידים, אין כבר מקום להכניס תלמידים ואנחנו מדברים על בינוי לשנה הבאה להכניס עוד כיתות. ויחידת קיום נוער משותפת 40 תלמידים. מפה אני עובר לתכנית אודם שזה תיכון של קצרין, אני בטוח שאני לא צריך להסביר בפורום הזה מה זה תכנית אודם, אני יכול להגיד שיש כבר הרשמה אינטנסיבית לשנה הבאה, אנחנו בתוך שלבי המיון. מיינו מתוך ה-300, הגענו ל-140, מ-140 ירדנו ל-60 ומשהו ולפני פסח תהיה סדנה שלושה ימים באנה תל-חי ושם ינועו עד 50 של שכבה י' לשנה הבאה. טיפה על תכניות כלליות ואני אתחיל מהגנים והמעונות. תכנית אור זאת תכנית שפועלת כשבע שנים. תכנית מאוד חשובה, שבצורה מאוד מובנית עיגמנו משאבים ברווחה חינוכית, בין תכנית 360 שזה לנוער בסיכון, ואנחנו ביחד עם מנהלות המעונות נכנסים לכל המעונות שמוכנים לשתף איתנו פעולה. גם הפרטיים. יש לנו מנחות מומחיות, שנכנסות ועושות אבחון של הגנים איתם, מאתרים את הילדים שבסיכון, נכנסים לתכנית שהיא גם פעם אחת איך להדריך את המטפלות איך לעבוד עם הילדים אבל גם איך עובדים עם ההורים. אחת הפעולות שראינו בזכות התכנית הזאת, כשעוברים ממעון לגן חובה, יכולנו לקבל ילדים שנכנסים דרך ועדות זכאות, ועדות השמה בצורה מדויקת. הגענו לגנים בצורה הרבה יותר טובה. התכנית הבאה שאני רוצה לשתף אתכם היא תכנית חדשה בקצרין. לצערי אמירה לא יכלה לבוא, יש לה עניין אישי. רציתי שהיא תציג את זה כי עבדה על התכנית הזו מאוד קשה במלך השנה האחרונה. התכנית מתחילה עכשיו בימים אלה בגנים שלנו, בטרם חובה וחובה. מה הרציונל? למה צריך תכנית כזאת? ככל שעוברות השנים, הילדים הרבה פחות חשופים למלל עם ההורים. יש בעיות תקשורת, לא שעל הרצף, אלא אנחנו צריכים קלינאיות תקשורת ללמד את הילדים הגייה, זה הרחבת אוצר מילים. דבר שהוא היום נצרך בצורה הרבה יותר רחבה ממה שהיה פעם, הדברים נתמכים מחקרית. אמירה ביחד עם הצוות של הגיל הרך אמרו בואו נתמקד בזה ובדקו מודלים, מצאו מודל בטירת כרמל שמצא חן בעיניהם, אימצו אותו עם התאמות לקצרין. לקחנו שתי קלינאיות תקשורת, ד"ר טופז אגוז ליפשטיין בת קצרין, ועוד מישהי שהיא דוברת רוסית, קרינה מיכאלי. ביחד איתן בנו תכנית שלכל אחד מהגנים בגן טרום חובה ובחלק מגני חובה הגננת הייתה חייבת להיכנס בתכנית, אז כל גננת שיכולנו הכנסנו, יש שמונה גנים כרגע שקלינאית תקשורת נכנסת עם הגננת פעם בשבוע, עוברת איתה, גם הדרכה לגננת וגם עובדת עם הילדים, וככה בזכות התכנית הזאת אנחנו נוכל להגביר את הנושא השפתי. את חיזוק יכולת הביטוי של כלל הילדים ואנחנו מאמינים, התכנית הזאת יש בתוכה הערכה ומדידה, פעמיים בשנה הערכה

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

ומדידה, התחלה וסוף לראות האם נוצר שינוי, המגמה שלנו זה להמשיך את זה בשנה הבאה לגנים שכל הגנות בפנים ושנה אחרי זה נמשיך לכיתות א'. זה רצף רב שנתי עד כיתה ב'. מבחינתנו צריכה להיות תכנית ארבע שנתית מטרום חובה ועד כיתה ב'. ככה אנחנו נדע שהילדים עוברים תהליך מקצועי שייתן מענה. התכנית הזו מושקעים בה כספים ממקורות שונים, חלקם מתקציב המועצה הישיר, חלקם רווחה חינוכית, חלקם 360. זאת אומרת יש פה הרבה גיוס משאבים וזה בהחלט תכנית שאנחנו נלהבים. הדבר היפה זה שיש לנו קלינאיות תקשורת מתוך הישוב שמובילות את זה ואתם מבינים שמתוך היישוב העלויות שהן מבקשות זה לא מה שמבקשים בחוץ, אלא באמת מתוך האכפתיות שלהם לתכנית הזאת. אני אעבור מהר על התכניות האחרות, חלקן מוכרות אבל זה חלק מתכנית העבודה שחשוב לדעת שאנחנו מחזיקים אותן. אנחנו לומדים לשחות, כמדי שנה עכשיו עברנו לכיתה ב' לאור ה-, מירב נמר ביחד עם הצוותים החינוכיים בדקו איזה גיל יותר מתאים למקסם את הזמן, זה שבעה מפגשים, מסובסד. ההורים משלמים רק 40%, הם משלמים 150 ש"ח לשבעה מפגשים, כאשר במפגש הראשון הצוות בוחן את יכולת הילדים, ומהמפגש השני עד השביעי, בקבוצות מותאמות יכולת, שהם באותה רמה, ובסוף מקבלים תעודה שכתוב באיזה רמה הם סיימו את זה. זאת תכנית שתתחיל אחרי פסח בשני בתי הספר, מוזיקה, התאמה לצרכים. אני אסביר למה כתבתי את זה התאמה לצרכים. תראו, אנחנו ביישוב פריפריאלי, אין פה קונסרבטוריון, מוזיקה זה דבר בסיסי שהוא חלק מתרבות. לשמחתי דרך קרן קרב אנחנו עובדים פה בנושא המוזיקה. לפעמים הורים אומרים "למה צריך?", אנחנו כרשות אומרים אמירה של ערך שצריך להעביר את זה פה. מה זה התאמה לצרכים? לומדים כלי, זאת אומרת, זה מתחיל בגנים. לומדים נגיעות במוזיקה. אחרי זה כיתות א-ב לומדים הקשבה ואני מזמין אותם לבוא לקונצרטים של סוף השנה. אתם רואים לילדים בהרכב של שלושה כלים. מנגן יצירה, הילדים מכירים את היצירה, עושים את התנועות, הם ממש חיים את המבנה של היצירה כדבר שמוכר להם. מכיתה ג' לומדים כלי. עכשיו, בבית ספר גמלא ההורים ביקשו לשנות כלים. אמרו "אנחנו מבקשים לשנות, למה רק חלילית ומנדולינה? אנחנו מבקשים גיטרה". ישבו על זה ביחד עם תחום המוזיקה ובאמת השנה בבית ספר גמלא הגיטרות נכנסו כחלק מהאפשרות. זה דבר אחד של התאמה והקשבה. דבר שני, במשך שנים החזקנו פה את סינקופה, ההרכב המשותף לשני בתי הספר, זה היה בעיני אחד הדברים שמאוד התגאיתי בהם. אני חייב להגיד. אבל אני החזקתי את זה, כי בתי הספר, זה לא היה שלהם. אני אומר לכם דוגרי כמנהל בית ספר. תכנית שהיא שלי אני אשקיע את הכל, תכנית שהיא משותפת אני אשתף פעולה-, והחזקנו את זה לא היה אכפת לי. לפני שנתיים אילנה שהייתה המנצחת הודיעה שהיא מסיימת ונאלצנו לעשות חשיבה מחדש. זה גרם לנו להפוך את זה לתזמורות בית ספריות. אבל אנחנו כרשות, זו הזדמנות להגיד תודה. לא הורדנו את העלות ששמנו על סינקופה 40 אלש"ח בשנה. פשוט ניצלנו את זה לשני בתי הספר. כך יש לנו הרכבים בית ספריים, בכל בית ספר והמנהל/ת מנצלת את זה. הם משתמשים בהם בתוך בתי הספר לדברים שלהם. אז הילדים מופיעים הרבה יותר בתוך בתי הספר, ממה שהיה קודם. עוד דבר אחד, תחום קרב כל כך נהנה ממה שקורה פה בקצרין שהם נותנים לנו שלוש פעמים בשנה כיתות אומן. היה אחד בשבוע שעבר. באים אומנים שלוקחים את הילדים, שני בתי הספר ביחד לשמחתי, לפחות בזה, ומעבירים אותם סדנה מדהימה שמקפצים אותם מרמת ללמוד עם מורה, ללמוד עם אומן ברמה לאומית. זה אנחנו מרוויחים, זה קצת לגבי

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

מוזיקה. שער שוויון ב[...], אני ממש שמח שהכנסנו את התכנית הזאת ליישוב. שער שוויון זאת תכנית שאנחנו לוקחים ילדים בכיתות בעיקר ה-ו, בנים מגמלא ומדרכי נועם, מועטות אותו גיל לבנות, זה ז-ח בגמלא שהן בכדורסל. שני אימונים בשבוע, ארבעה-חמישה טורנירים אזוריים, כי כשיש טורניר אז האימון הוא לא סתם אימון, הוא מוקפץ יותר. ויחידת למידה חברתית-ערכית, כאשר הרעיון הוא שדרך האימון המיקוד הוא על שותפות, עזרה הדדית, תכנית העצמה, כל שנה אנחנו עושים סיכום ובית הספר מדווח. הם בוחרים ילדים שהם לא החזקים בכדורגל. מי שרוצה להיות חזק בכדורגל יש ביישוב. פה זה למי שרוצה לשחק כדורגל והעצמה של המאמנים והמאמנות הם פשוט מכוונים וקורים דברים מדהימים דרך התהליכים האלה. לשמחתי הרבה אנחנו שתי קבוצות בתשלום, שתי קבוצות אנחנו מקבלים דרך נגב גליל ואנחנו לא צריכים להשתתף. אגב, בתי הספר זה התאמה. אנחנו שמים חלק ובתי הספר שמים מכספים. יזמות. אנחנו מכניסים תכניות יזמות שונות לבתי הספר, נכנס גם בנופי גולן תכנית בכיתה ט', גם בבית ספר גמלא יחד עם סלטק יש יזמות של מכללת קינת וגם באולפנה לבנות ז-ח של קצרין. זה נושא שהוא מאוד חשוב לנו להתחבר לכל יזמות אפשרית, היום בוועד המנהל של בית ספר מעלה רמות, ראשי המועצות דיברו על יזמות של מגמת תיירות, זה נרשם, זה יכנס. ככל שנכניס את הילדים שלנו לעולם היזמות כולנו נרוויח. לומדים להתקרב, גם בוועדת חינוך דיברו על זה בשנה שעברה, בנושא של איך מייצרים קשר מעבר ללחיות אחד ליד השני. החזרנו אחרי הקורונה את התכנית לומדים להתקרב, גם יצא סרטון על זה בשבוע שעבר. ארבעה מפגשים של שכבה ד' בשני בתי הספר, נפגשים למפגשים של פעילות משותפת. הפעם הראשונה הייתה בבית ספר גמלא, עשו [...]. הפעם השנייה הייתה ביער קצרין ליד הפארק, הם עשו שם בנושא פורים הסוואה. המפגש הבא יהיה לקראת פסח והמפגש הבא, זאת אומרת ארבעה מפגשים שמי שמעבירים אותם זה מדריכי החברה להגנת הטבע שנתנו לנו מחיר מאוד מסובסד כי הם רוצים להיות שותפים וזו הזדמנות באמת לציין את בית ספר שדה שהיו איתנו. באותו עניין, יום ירושלים זאת כבר מסורת. שני בתי הספר צעדה ופעילות משותפת, אנחנו כבר מתכוונים לזה. זה דבר שאנחנו יכולים ממש להתגאות בו. נושא אחרון בקטע הזה של תכניות כלליות, תכנית טיילות יישובית. אנחנו רואים ערך בזה שהילדים יטיילו, שרון דחפה לי את זה בזמנו איך שהיא נכנסה לתפקיד ומאור חישב אם יש לזה תקציב. כל בית ספר מקבל פר תלמיד תקצוב וכל בית ספר מוציא את הילדים שלו פעם בשנה, כמו שבמוסדות החינוך בגביית הורים, אלא בין שלושה לארבעה טיולים בשנה. לדבר הזה יש ערך גם להכיר וגם כשיוצאים לטיול, הנפש מתרחבת. דואגים אחד לשני, הדבר הזה הוא באמת דבר שאפשר להתגאות בו. אני עובר לדברים שאנחנו מייצרים [...]. חדשים. בזכות החלטת הממשלה קיבלנו שני תחומים, אחד זה מרכז חדשנות והשני זה מרחב מייקרים. בשניהם בית ספר גמלא זכה בהם. זה לא מעט כסף. מרחב מייקרים זה 250 אלש"ח לשנת 2022 ועכשיו 2023 אנחנו מוציאים את הקול הקורא הבא, זה עוד לפחות 100 אלש"ח בשלוש השנים הקרובות להפעלה, להמשך הצטיידות, לאחזקה. אנחנו עובדים, שתי המועצות ביחד, על חמישה מרחבי מייקרים, קצרין אחד, המועצה האזורית ארבע, למרות שלהם זה נראה יותר, אבל אצלנו זה 50% מבתי הספר, כאן זה 40% מבתי הספר, זאת אומרת שזה ארבעה מתוך עשרה. בשנה הבאה יש סיכוי טוב שנצא לקול הקורא ונכניס עוד מועצה או בית ספר, אני מקווה שדרכי נועם יוכל להיכנס גם כדי ששני בתי הספר יהיו באותו קו. אבל כבר יצאנו לסיור

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

עם המנהלים בשבוע שעבר בחיפה, היינו במדעטק, היינו בריאלי, היינו במכללת גורדון. מלווים אותנו הטופ של משרד החינוך שאומרים אנחנו לא ראינו אף אזור שלקח את זה ביחד כל כך ברצינות, חבורת מנהלים, היום נכנסה לקבוצה שלנו המפמ"רית על המדעים והטכנולוגיה במשרד החינוך, זאת אומרת ממש מכל האגפים מנסים להתחבר וקורה פה משהו אחר של עבודה משותפת. בינוי, אנחנו בעזרת השם לכל המאוחר 1 בספטמבר הבא, החווה תעבור למיקום החדש, כולנו עסוקים בכל הפרטים של זה. רוברט עושה לילדים כבר הכנות מנטליות ואת זה לא נראה פה ואת זה כן, אז אנחנו עסוקים מאוד בזה. בינוי אולפנה, היינו עסוקים בזה מאוד ועכשיו לגייס את הכסף והכל, אני מקווה שעכשיו הבהירות של הביצוע יהיו בקרוב. הבינוי אולפנה, אני אגיד פה, אנחנו נכנסים לבינוי אולפנה הרבה יותר גדולה ממה שתוכנן לפני 5 שנים. אני עובר שם כל יום, רואה את השלט, הלב נחמץ, אבל על זה אומרים כל עכבה לטובה ואני אסביר. זה מבאס שלא הקמנו את זה, הבת שלי הייתה שם בכיתה ט', אמרתי לה עד יי יהיה לך פה עוד [...] היא כבר בשנה השנייה של השירות הלאומי. זאת אומרת, חוויתי את התסכול בעצמי. אז אני לא אומר את זה לאף אחד אחר, אני אומר לעצמי. אבל, מכיוון שהפער בין העלות של מה שתוכנן למה שיכולנו לעמוד בו היה גדול מדי, ובזמנו הוביל את זה מלכה בסגנון אחד ואני לא אומר את זה בהאשמות, היו לו יכולות מצוינות ואז הוא יצא. הייתה איזה שהיא התכנסות וחשיבה מחדש ואמרנו איך אנחנו מתכנסים למשהו אחר? ישבנו עם משרד החינוך והציע לנו המתכנן של אזור צפון, תבנו לגובה. אלי מלכה תמיד התעקש שזה יהיה שטוח. בואו נבנה לגובה, מה קרה? בית ספר לגובה אין בעיה. בית הספר הכי חדשני הוא 3 קומות. הוא אמר תכנסו את המגרש, תבנו לגובה, תקבלו תוספת, המפתח של מטר יגדל במשרד החינוך. קיבלנו עוד 300 מ' על חשבון משרד החינוך שהיה חסר לנו קודם.

שימי נמימי: חבל שאלי מלכה לא פה עדיין. אנחנו ממש מצטערים שאלי מלכה לא פה.

צבי: אוקיי, זה לא הפורום, אבל בסדר. כאילו, מה יש לי לעשות עם זה? אנחנו מסכימים. אבל אני לא יכול להגיד יותר מדי. בכל מקרה, לעשות את זה נמוך אתה אומר?

שימי נמימי: כן.

צבי: טוב, אני אישית חולק. אני אסביר למה. אני אחראי על החינוך אז אני אסביר את תפיסתי. זכותך לחלוק. הכל בסדר. היום אנחנו יודעים שעם כל הכבוד לשטח ומרחב, גם בגובה אני יכול לתת תחושת מרחבים, להיפך, זה מזמן לי אזורי למידה אחרים. שוב, תראה מודלים, אני אשלח לך מודלים-

שימי נמימי: אני לא מדבר על זה, אני מדבר על האופי של היישוב, על הנראות של הישוב. זאת תפיסת העולם שלנו מאז ומתמיד, ואתה משנה אותה עכשיו. כמו ששינו אותה בדברים אחרים אתה משנה אותה גם עכשיו. אני לא מדבר איתך על בפנים. בפנים אתה בטוח מבין יותר ממני, אבל בנראות ובשמירה על האופי של הישוב שלנו, כפרי, כמו שאלי מלכה רצה. לצערי את זה אתם הורסים.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

דימי אפרצב: אלי מלכה לא היה ראש המועצה המקומית.

*** מדברים ביחד.**

צבי: דבר נוסף שהרווחנו בעיכוב, אני רק אגיד, זה לא צבי [...], יש פה ראשי יישוב שהם מחליטים, אבל אני בהחלט מוכן לקחת אחריות על חלקים. הרווחנו עוד שני דברים חוץ מאשר מטרז'. הרווחנו את ז-ח שבגלל שהם נכנסו לאולפנה אנחנו כבר בונים שתי כיתות ז' ושתי כיתות ח', וארבע כיתות חינוך מיוחד שלא היו מתוכננות במקור.

שימי נמימי: ובוא נספר כמה הפסדנו. כמה כסף הפסדנו על זמניים כל שנה.

צבי: תדון פה עם האנשים של הכספים, אני לא נכנס לזה. אני אגיד לך בכנות, המבנים היבילים, ארבעה מבנים יבילים, שמנו עליהם-

דימי אפרצב: הרווחנו חינוך טוב ששווה את כל הכסף.

צבי: שניה, שמנו עליהם, על ארבעת המבנים היבילים האלה, בהתאמה של משרד החינוך 70%, הוספנו על כל אחד עוד 70 אלש"ח, פלוס עוד תשתיות ועוד מבנה יביל-

שימי נמימי: צבי, אני מזכיר לך שכל שנה עלה פה להצבעה השקעה של מאות אלפי שקלים במבנים הזמניים האלה של האולפנה. אז איזה 70 אלש"ח?

צבי: משרד החינוך נותן 70 אלש"ח, הרשות נתנה עוד 70 אלש"ח פלוס עוד תשתיות, פלוס עוד מבנה שלצערנו אנחנו לא במגזר הנכון של שירותים, שיש מגזר שמקבל אותו בחינם ואנחנו היינו צריכים לשלם. אלה הדברים, אני בטוח שאם תבקש למליאה הבאה עלויות של זה יתנו לך, אני מאמין שזה לא עובר את ה-600 אלש"ח, אבל-

לילך גבע: לשתי המועצות.

צבי: לשתי המועצות יחד, אבל מצד שני-

שימי נמימי: 600 אלש"ח ב-8 שנים?

צבי: מלפני 5 שנים שהיינו אמורים לבנות.

שימי נמימי: תקשיב, לפני 10 שנים הייתה יציאה, הייתה הודעה ראשונית לגבי בניית אולפנה. מאז ועד היום, 8 שנים?

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

* מדברים ביחד.

שימי נמימי: כמה כסף השקעת ב-5 שנים האלה באולפנה?

צבי: אני אומר שוב. ביבילים, מעבר להתאמה את החלק שלנו.

שימי נמימי: כמה? בערך.

צבי: יש פה גזבר, שהוא יגיד את הנתון המדויק.

שימי נמימי: בערך.

צבי: אז אמרתי לך, על כל אחד תוסיף עוד 70 אלש"ח, 70 אלש"ח כפול ארבע זה 280 אלש"ח, פלוס תשתיות, נניח, נעגל ל-400 אלש"ח.

לילך גבע: יש תכניות לבית הספר הזה, אתה יכול לשתף.

שרון רואס: זה לא הולך לאיבוד. הכסף הזה גם הושקע לעתיד.

דימי אפרצב: ברור שלא.

צבי: עכשיו תראה, אני אומר שוב. הרווחנו עוד כמה דברים-

דימי אפרצב: שימי, לצורך ביקורת אתה צודק, הכל מצוין. לצורך תכלס, ברגע שיבנה בית הספר ובדיעבד אנחנו יודעים, אני אומר את זה בדיעה ברורה, בדיעבד טוב שלא התחלנו לבנות. אני לא, זאת אומרת, הכוונה הייתה לבנות, אבל טוב שלא הצלחנו לבנות. בית הספר הזה צמח בצורה לא פרופורציונלית לכל התכניות ומה שהיה. בית הספר הזה הלך וגדל והגיע לממדים שמה שתוכנן היה כבר לא רלוונטי, ולכן, מכיוון שהתכנית הייתה מוקדמת, לבינתיים בית הספר הזה טופל. ברגע שבית הספר הזה יתפנה ויבנה בית ספר אחר, כל המבנה הזה שמשמש כרגע לצורך חינוך, יהפוך להיות בית הספר הבא שזה נהדר, חסכנו כסף.

צבי: אני אגיד עוד שני דברים. אחד, לא יודע אם הייתי מספיק ברור, לא היו כיתות חינוך מיוחד לפני 5 שנים והיום יש חינוך מיוחד ולכן הצלחנו להכניס לבינוי עוד 4 כיתות חינוך מיוחד, שזה אומר-.

צבי: כיתת חינוך מיוחד פלוס חדר טיפול. דבר אחרון, בזכות החלטת הממשלה קיבלנו עוד 4 מלש"ח לבינוי שזה אומר גם הוצאתי 600 אלש"ח בינתיים ואני מקבל עוד 3 נקודה משהו בזכות זה שהתעכבנו עם החלטת הממשלה.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

דימי אפרצב: הדבר היחיד שאני מסכים איתך, שההודעה החגיגית וכל מה שהיה סביב זה היה כנראה מוקדם. לא כנראה, היה מוקדם מהמציאות. השלט כבר דהה, כבר אין שם צבע. בדיעבד היום, טוב שלא התחלנו לבנות. היום היינו מוצאים את עצמנו במצב לא טוב. חוץ מזה גם ההשקעה בחינוך בסופו של דבר תמיד משתלמת. זה לא משנה אם משקיעים בחינוך האישי, ציבורי, או לאנשים אחרים. חינוך זה משתלם.

צבי: עוד מתוך זה, העיצוב של החטיבה, אנחנו פה השנה סוף סוף עלינו. בשנה שעברה התחלנו עם כיתה ז', השנה עם כיתות ז-ח, כל התהליך הזה של חטיבת ביניים שהיא רק של קצרין, דורשת השקעה של זמן. אנחנו פה מייצרים משהו חדש, זה חלק מהעבודה שלנו לשנת תשפ"ג. תיכון דתי לבנים, צורך גדול. לשמחתי הרבה אחרי תהליך ארוך תהיה ועדה במשרד החינוך מיד אחרי פסח. נקווה שנקבל בשורה טובה שיש לנו אישור לצאת לדרך, לא ברור אם זה יהיה לתשפ"ד או לשנת הלימודים אחריה, מאוד יכול להיות שזה לא יהיה לתשפ"ד אלא לתשפ"ה. יש לנו שותפים, השותפים לא כל כך שמחים, צריך למצוא מנהל, יש לנו עוד הרבה עבודה. אבל זו אחת המשימות של מחלקת החינוך לשנת הלימודים הנוכחית, לעשות תשתיות לתיכון דתי לבנים. עוד שתי נקודות, אחת זה בגרות מצטיינת בנופי גולן-

דימי אפרצב: אתה רוצה לשאול משהו בהקשר לזה?

שימי נמימי: לא לא. רציתי לדעת אם אתה יכול לספר לנו קצת מה קורה בדרכה.

צבי: בדיוק הרמת לי להנחתה לבגרות מצטיינת בנופי גולן.

דימי אפרצב: דקה אחת, רק הרחבה קטנה כי ראיתי את החיוך. לא נכנס ליותר מדי, אבל אני רק אגיד דבר פשוט. חינוך ביניים דתיים בקצרין, אין אופציה של חינוך בבית. אגב, לא רק ביניים בקצרין אלא גם ביניים ברמת הגולן. לכן האופציה היחידה היא או פנימי עתיד או מחוץ לגולן, בטבריה בעיקר. אז הדבר הזה היה אפשרי כשהיה מדובר על ישוב קטן יותר בהיקפי אוכלוסיות קטנות יותר. האוכלוסייה צומחת בקצרין. דבר נוסף שזה, גם התפיסות משתנות ואז ההורים רוצים ואז גם ילדים רוצים ללמוד בבית, כמו כל ילד רגיל. לצאת בבוקר לבית הספר ולחזור בצהריים, להספיק להיות בחוגים, בבני עקיבא, בכל פעילות אחרת. זה לא מה שמתאפשר. עכשיו, זה נשמע נורא קל ופשוט, אני לא אומר את זה בעקיצה, כי זה בסדר, זה טבעי. מי שמתעסק בזה יום יום מכיר את הקושי איך לשכנע את משרד החינוך, איך לשכנע את כל הגורמים, איך לתקצב, גם ההורים, לא מדובר על ממלכתי. מדובר על ממלכתי דתי. יש תפיסות, זרמים, יש פה כל מיני עניינים. זה מורכב ולא פשוט, וזה הכל מלחמה אחת גדולה שבסופו של דבר צריך גם הסכמות, צריך לא לפגוע במוסדות אחרים. חברים, זה כמו לייצר נפט. זה קשה. זה לא פשוט. אנחנו מנסים לעשות את זה ולהתקדם עם זה בלי קונפליקטים, בלי לייצר מתחים, בלי מלחמות. לאט אט, בסופו של דבר המטרה שלנו היא לפעול לטובת הציבור. אין שום מטרה אחרת. בלי לייצר משברים מיותרים, כי בינינו לבין קהילה גולנית אין הרבה הבדל, זה רק גיאוגרפיה וצריך לשמור על זה כי בסופו של דבר הביחד הזה מקדם את כולנו קדימה. זהו, זה בעצם כל הסיפור כרגע.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

צבי: עכשיו אני אדבר לגבי דרכה ונופי גולן. הייתי מאוד כבדהו וחשדהו. ליווינו את בית הספר לא מעט שנים. לשמחתי הרבה אנחנו בחוויה טובה ואני אסביר למה. ברגע שדרכה היא רשת מאוד מסודרת, מאוד עם המון זירות מקצועיות שמלוות בית ספר. מה שאני לא יכול כמנהל מחלקת חינוך לדוגמה, בתחום הלוגיסטי. המנהלת מקבלת ליווי לוגיסטי הרבה יותר רחב ממה שאנחנו יכולים לתת. יש מנהל אזור שנותן מענים ויכול להביא אנשי מקצוע וכולי. בית הספר התקדם מאוד בתחום. תחום אחר זה תחום הפדגוגיה. גם בתחום הזה שהובלנו ואנחנו עדיין מובילים את גוונים, יש עדיין תחומים שהמנהלת הייתה בנושאים, תכף אני אגע בזה, ובכל מיני תחומים כספיים וכולי. הרשת נתנה לנו, לבית הספר, תמיכה. כשאני שואל את הילי "היה שווה?" אומרת לי "בוודאות אני מרגישה יותר מכובדת". יש לה מנהלים בתוך רשת דרכה, עמיתים, אנחנו מקבלים מהרשת גם מעבר לתקציבים, כל מיני פעילויות אזוריות שמקפיצות את הילדים. קבוצה שרוצה פילוסופיה, מתחברים עם שקד ועם בית יערה. קבוצה שרוצה ספורט מאוד ספציפי, זאת אומרת, הנטוורקינג, האזור, הקהילה, נותנת אפשרות ורוצה לגעת במשהו מאוד מאוד ספציפי. נופי גולן, ברוך השם בית ספר טוב, יש אחוזי בגרות לא רעים. אבל, יש דבר במשרד החינוך שנקרא בגרות מצטיינת, זה אומר חברה שגומרים מעל 4-5 יחידות מתמטיקה אנגלית, והתעודה שלהם היא מעל ממוצע של 80 או 90. זה נקרא בגרות מצטיינת. עכשיו, בגרות מצטיינת בנופי גולן, באווירה הגולנית, יש שם אווירה מצוינת בבית ספר, יש בגרות טובה. אבל בתחום של בגרות מצטיינת ביחד עם רשת דרכה דייקנו שאנחנו רוצים לעבוד על זה, וביחד עם הצוות אנחנו עכשיו, זאת המשימה, להמשיך לקדם את הילדים של קצרין, של הגולן, להגיע לא רק לקבל בגרות אלא בגרות מצטיינת, וזה בעזרת רשת דרכה שמאוד מכוונים לעזור לנו במשימה הזאת.

שימי נמימי: יש לך ידיעה/כוונה לשנות את המגמות לשנים הבאות? להוסיף מגמות, לשנות מגמות בשנים הבאות?

צבי: כרגע המגמה המרכזית שמדברים עליה היא מחשבים וסייבר, זאת המגמה המיידית שמדברים להוסיף.

לילך גבע: יש מדעי המחשב.

צבי: כן, אבל מתכוונים לחזק את זה. נושא הפיזיקה, אני מקווה מאוד במעבדות שנביא לפה, נכניס. זה כרגע מה שאני יודע. אני מוכן לבדוק את זה ולחזור אלייך.

שימי נמימי: אתה יודע, אלי הזכיר לי פה שלא חזרת אליי עוד משנה שעברה בישיבה האחרונה.

צבי: על מה?

שימי נמימי: שרשמת כמה שאלות ששאלתי ולא חזרתם אליי משנה שעברה.

צבי: קודם כל אני מתנצל, אז אני צריך לחזור למחברת שלי ולראות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

לילך גבע: אני אזכיר לך.

צבי: בסדר גמור. זהו, אני רוצה רק לסיים לגבי העבודה המשותפת. שתי מועצות, לא יודע אם אנשים בקצרין תמיד אוהבים שאומרים להם שיתוף פעולה עם מועצה אזורית. אני מאמין גדול בזה. אני חושב שאנחנו פה שתי מועצות קטנות, ככל שנשתף פעולה זה מכפיל כח, יש לנו עבודה משותפת בחינוך, לחגי המקביל שלי במועצה האזורית ולי, עבודה משותפת אומרת שיש לנו פורום מנהלים משותף שכל חודש מתכנס. הם קהילת מנהלים. מנהלים ביסודי שלו ושלנו, העל יסודיים משותפים והם עובדים ביחד כל חודש. הם פשוט קהילה. מכירים אחד את השני וכולי, אני רק רוצה להראות לכם חוברת שהוצאנו בזכות העבודה המשותפת, זאת חוברת ייחודית. בארץ ובמשרד החינוך היא נחשבת חוברת שמסתובבת שם והם עוסקים בה. הנושא הוא HR, הון אנושי. בכל חברה הכי קטנה יש גוף שנקרא הון אנושי, בבית ספר אין. אנחנו ביחד עם המנהלים הגענו להבנה שהנקודה הכי חשובה בבית הספר היא המורה. ככל שנשקיע במורים נוכל לעשות כל דבר שרוצים. אני לא מדבר עכשיו על נשירה שדיברו שכל המורים עוזבים. לכן ביחד עם המנהלים, שלוש שנים עבדנו על מה זה HR בחינוך, איך עושים את זה וכולי. פיתחנו תורת עבודה בחינוך, השקענו בזה משאבים, עברנו עם המנהלים, סיימנו 3 שנים עם זה וזאת החוברת שהוצאנו, מי שירצה אני אשמח לשלוח לו. אמרנו מפה השנה אנחנו מתחילים עם נושא מתוך זה, הכלה. כמו שב-HR ראינו את המורים, עכשיו לראות את הילדים. זאת אומרת, לא הפוך. הרבה פעמים אומרים בבית ספר אני רוצה לראות את הילדים, ואז מי רואה את המורים? אז אנחנו התחלנו לראות את המורים ואז את הילדים. זה נחשב גב פורץ דרך, משרד החינוך שותפים שלנו ברמות הכי בכירות, זה רק שתדעו, לא תמיד אפשר לפרסם את זה אבל אני רוצה שתדעו את זה. ואני אסיים בנושא של חינוך מיוחד. יש גידול מספרי בכל הארץ וגם בקצרין, יש לנו כ-370 ילדים זכאי חינוך מיוחד. לא מדבר על משולבים. זו קפיצה גדולה משנה שעברה. זה אומר המון ועדות זכאות, המון השקעה וגם אנחנו מכניסים בתוך מחלקת חינוך חצי משרה של רכזת חינוך מיוחד, בעזרת השם אני מקווה שזה יגדל למדור כמו שזה צריך להיות, ובזכות זה פתחנו כיתות חדשות בגמלא ודרכי נועם השנה. בגמלא יש לנו ארבע כיתות חינוך מיוחד תשפ"ג. כמעט כל הכיתות מכוסות. דרכי נועם פתחנו שלוש כיתות השנה, אנחנו מכוסים כמעט לגמרי. לשנה הבאה יכול להיות שנפתח, אנחנו צריכים לראות, אנחנו עכשיו יושבים על הוועדות. אבל זה מאוד שימח אותי לדעת שהילדים יישארו ביישוב עם החברים שלהם ודבר אחרון, ילדים על הרצף האוטיסטי בגיל ביי"ס יסודי. אין לנו מענה. לשנה הבאה חייבים לפתוח כיתה, שתי המועצות עובדות יחד, חגי והצוות שלו, אני והצוות שלי, מקווים מאוד שיפתח בגולן כיתות. נתחיל ב-א', יכול להיות שנפתח שתי כיתות, תלוי בצרכים וילדים נוסעים החוצה והם צריכים להיות פה. בזה אני אסיים.

שני חן: רק לגבי המעונות.

צבי: מה השאלה?

שני חן: יש כרגע שני מעונות-

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

* מדברים ביחד.

לילך גבע: יצאנו לנוהל יועצים, יש לנו זוכה לתכנון של מעון יום ברובע 11. ברובע 12 בתוך המכרז יש עוד שלושה מעונות. רובע 12 זה משהו אחד, אבל ב-11 כבר יצאנו לתכנון. ויש מצוקה.

שני חן: יש מצוקה גדולה. עכשיו מבחינת החינוך המיוחד בדרכי נועם, מה אנחנו עושים? אין לנו מספיק מקום. יש שם מקום?

צבי: כרגע יש שם 3 כיתות.

שני חן: וזה מספיק?

צבי: כן, מכיוון שהכיתה הבוגרת היא ו' והיא יוצאת.

דימי אפרצב: עוד שאלות חברים? טוב, צבי. תודה רבה.

צבי: יש לי רעיון לחודש אדר, קצר, 30 שניות.

דימי אפרצב: בבקשה.

צבי: כתוב משנכנס אדר מרבים בשמחה, ראיתי שאדר מלשון אדיר, כשאתה מאדיר מישהו ונותן לו עוצמה אתה גורם לו לשמחה. פורים שמח.

לילך גבע: תודה רבה. אני מתנצלת, אבי יצטרף אלינו למליאה הבאה כי הוא לא מרגיש טוב, אז תכנית ביטחון נציג במליאה הבאה.

[4] פטור ממכרז להשכרת שטחי מסחר בקריית ממשלה.

דימי אפרצב: אוקיי, אנחנו בפטור ממכרז להשכרת שטחי מסחר בקריית הממשלה.

מאור אוחנה: קריית הממשלה לפי הנהלים של משרד הפנים יצאנו למכרזים כמו שאנחנו עושים כל מכרז, בו יש את ההגבלות של משרד הפנים. למשל אחת ההגבלות הן שניתן לצאת להסכמים והתקשרויות עד 5 שנים. עשינו כבר מכרז אחד לפני ארבעה חודשים שבעקבותיו לא התקבלו הצעות. לאחרונה עשינו מכרז נוסף, יש לנו ארבע חנויות בקריית הממשלה, גם המכרז הזה הארכנו את התקופה שלו בעוד עשרה ימים ולא הייתה התעניינות ולא הוגשו הצעות. במהלך התקופה האחרונה ישנה התעניינות, אני חייב להגיד שכולם מכירים את המגבלות של מה שמטיל על הרשויות המקומיות משרד הפנים, אחת המגבלות שאנחנו שומעים מהמתעניינים זה כשבא בית קפה להשקיע עכשיו בתוך 150 מ' קרוב ל-2 מלש"ח, הוא לא רוצה לעשות

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

התקשרות של חמש שנים, לכן הדרך אחרי שהייתה לנו שיחה עם משרד הפנים, דרך המלך לדבר הזה היא אחרי שסיימנו את הליך המכרזים לבקש מהמדינה אישור על פטור ממכרז ואז אנחנו יוצאים לסוג של מו"מ מול מתעניינים וכל מו"מ שיגיע לאיזה שהיא היתכנות צריך להגיע לאישור המליאה ולקבל את אישור משרד הפנים. אייל אם הוא רוצה לפרט יותר על הנוהל.

עו"ד אייל נון: צריך לאשר את הפטור ממכרז [...] שעריכת מכרז נוסף לא תביא תועלת.

שימי נמימי: ואז מה?

עו"ד אייל נון: ואז עושים מו"מ וכשיהיה הסכם שמתאים לחוות דעת שמאי יעבירו אותו עוד פעם לכאן לאשר אותו.

שימי נמימי: זאת אומרת כל הצעת מחיר שלא תהיה, בסופו של דבר אחרי שיש מו"מ-

עו"ד אייל נון: חייבת להתאים לחוות דעת שמאי ולבוא לכאן עוד פעם.

שימי נמימי: ולבוא לכאן עוד פעם, זאת אומרת לא יהיה מצב שסוגרים-

עו"ד אייל נון: מאחורי גבך.

לילך גבע: לא.

שימי נמימי: אני יכול להגיד לכם שמניסיון אישי שלי, לפעמים מכרזים הופך להיות הצעות מחיר, זה הופך להיות סוג של מסחרה שלא מתאימה לרשויות מקומיות, אני יכול להגיד לכם שחוויתי את זה באופן אישי שכל איקס זמן באים ואומרים לי "תשמע, אם אתה רוצה להישאר אז יש תוספת של איקס כסף, או שתצא למכרז". סוג של איום. ואז נאלצתי לשלם יותר עוד שנה ועוד שנה. אז אני מכיר את זה ואני לא רוצה שזה יגיע למצב הזה.

* מדברים ביחד.

עו"ד אייל נון: להגיד היה מכרז 5 ק"ג, בוא תיקח 5 ק"ג, אם אתה מציע 7 ק"ג לבן אדם שאתה רוצה פטור ממכרז-

דימי אפרצב: רגע רגע, דקה.

אלי מרדכי: אני הבנתי שהמטרה המרכזית היא להביא לתקופה.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

* מדברים ביחד.

עו"ד אייל נון: מה שרואים שקורה פה זה שאנשים באים, מדברים ומדברים, קשה לאנשים להיכנס לזה כי הם מפחדים שאנשים-, המרכז הזה הוא יפה מאוד, לא יודע אם הייתם בפנים, באמת, אין מה לדבר. אבל המיקום למסחרי הוא לא פשוט. אתם יודעים שעל ידו יש את השורה הזאת, לא יודע איך קוראים לדבר הזה, הייתה תקופה שהייתה שם חנות פרחים ואיפה שמלגם. מי בא לשם? זאת הבעיה. אני יועמ"ש של קצרין, לא ידעתי שזה קיים בכלל. אז אני מניח שאנשים מפחדים. ברור שכשזה יתחיל לעבוד יש שם גם משרדים של המועצה, גם בית משפט שעובד, יש שם בקומה השנייה, עוד לא יצאנו למכרז, מקום למשרד עו"ד ליד בית המשפט. מקווים שזה יהיה טוב. אין בקצרין בכלל בית קפה שהוא רשת, הלוואי שיבואו.

שימי נמימי: עצוב שצדקתי בזמנו בדיון על הסיפור של קריית הממשלה.

דימי אפרצב: מה צדקת?

שימי נמימי: צדקתי שזה לא כזה ורוד להציע לבנות מרכז מסחרי בקצרין וכמות השוכרים שיש לנו בקצרין לא תעוט על המבנה הזה בכליון עיניים כדי לשכור פה מבנים. צריך לעשות תכנית עסקית עוד לפני כן ולספור את הדברים האלה עוד לפני כן. הלוואי ותשיגו שוכרים אחרים אבל זה לא כזה קל ופשוט. אמרתי את זה בעבר אבל אני מקווה שלא יהיה מצב שבסוף נממן את המבנה הזה.

דימי אפרצב: שימי, שניה, לא לא. רק רגע. שניה אחת. אנחנו לא מממנים את המבנה כי יש לנו הסכמים עם המדינה וזה הסכמים ארוכי טווח.

* מדברים ביחד.

דימי אפרצב: שימי, אפשר לענות לך? אני אדבר בלי הפרעות, קצר. א- יש תכנית עסקית. אין ספק-

שימי נמימי: אתה אומר תכנית עסקית, לא הוצגה לנו תכנית עסקית בזמנו לגבי ההצבעה לפרויקט הזה, לא הוצגה תכנית עסקית. הייתה תכנית שאמרה מה צפי ההכנסות, עשינו איזו טבלה. זה לא נקרא תכנית עסקית.

דימי אפרצב: לא יודע, לי זכור שהוצגה התכנית העסקית, לא נראה לי שאני טועה אבל אפשר לבדוק את זה. אי אפשר הרי כל הזמן, תקשיב. אם אתה רוצה לקדם, לא משנה, עסק, יישוב או כל דבר אחר. אי אפשר כל הזמן להתייחס רק לסיכונים. מזה אי אפשר לצמות. אני לא מבקר אותך, אי אפשר כל הזמן רק לחשוב למה זה לא יצליח, אין שום סיבה הגיונית שהפרויקט הזה לא יצליח. קודם כל כבר חלק הארי של השטח הושכר והוא הולך לתרום תרומה מטורפת לפיתוח הכלכלי של היישוב. זה דבר אחד. גם דרך תשלום ארנונה, גם שכירות וגם כל השאר. בנוסף לכך, זה מייצר גם תנאים טובים למשוך לכאן רשתות וכל שאר הדברים.

נוצר על ידי SUMIT.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

במיוחד בתחום של הסעדה או בתי קפה, כי בלי זה קצרין לא על המפה. אני מבין את הרצון שכולנו נישאר קטנים ובוטיקים וכל מיני כאלה, אבל בשביל זה אנחנו צריכים לשבת לפחות בצומת ביל"ו ואנחנו לא שם. לכן במציאות שקיימת עכשיו עד שלא נגיע להיקף דמוגרפי מסוים שיצדיק פעילות כלכלית בלי סבסודים ובלי מאמצים שלא אמורים להיות, אז יהיה מאוד קשה להתנהל. עכשיו, רשת ארצית גדולה ללא שום ספק, וזה גם לא משנה איזו רשת. רשת ידועה, רשת שפרושה, ששמה על המפה נקודה בקצרין, היא באופן טבעי מזרימה לכאן לקוחות. הלקוחות האלה יבואו לידי ביטוי בהזדמנויות עסקיות אחרות של אנשים. נכון להיום מבלי לפגוע חס וחלילה באף בית קפה שיש לנו כאן, מבחינת מפה ארצית ואנשים שמטיילים, שמתכננים ללכת ולטייל, ברגע שהם עוזבים את ראש פינה מזרחה, אין, מבחינתם אין בית קפה פה. זה לא אומר שאין בית קפה, אבל שכן אדם יודע שיש כאן קפה קפה, ארומה, רולדין, אני לא יודע, כל דבר אחר. ההשקעה היא מאוד גבוהה, אני לא זכור לי-, אין המון מקומות, יש מקומות איפה שהרשתות האלה פותחות בתוך הנכסים של המועצות. ישנה מגבלה שידועה להם, שהמועצות בגלל שהנכסים עוברים בקול של משרד הפנים, צריך אופרציה שלמה ובירוקרטיה שלמה כדי לאפשר לפחות מעל חמש שנים. מי שרוצה להשקיע 2-3 מלש"ח, שזה סדר גודל של סניף כזה, להשקיע ליזם או למפעיל, או לרשת, הם צריכים עומק. העומק הזה, אני עכשיו ממה שאני הבנתי, אני גם לא מומחה בתחום הזה לכל דבר מדויק, אבל כשרשת יודעת שיש לה עומק ל-10 שנים, שזה מתחלק לשתי תקופות חמש פלוס חמש, צריך להיות ברור שכדי לא לאפשר לרשת חמש שנים נוספות, צריכה להיות סיבה, זה לא שפתאום לא בא לי ואני לא אוהב רשת כזאת או אחרת, אלא אם הרשת הזאת לא מתנהלת כמו שצריך, אם יש שם בעיות או אני לא יודע מה, צריכה להיות שם הצדקה כי זה הכל שפיט, יועמ"ש תתקן אותי אם אני טועה. ולכן, כשאתה מגיע עם פרספקטיבה של עשר שנים, זה משנה את כללי המשחק. ברור לגמרי שאם היה מדובר על גורם פרטי שהיה בונה קריית ממשלה ומשכיר אותה לא יודע למי, אז הוא לא היה מגביל רשת בשנים. אבל עדיין יש פה רגולציה. אני חושב שלפחות ממה שאני מרגיש, הבניין הזה לא ישאר ריק ובבניין הזה גם הולכת להיות פעילות, המתנ"ס הזה כבר נערך למרכז מחול אזורי שיכניס הרבה מאוד רוח חיים שם. בוודאי שפעילות של בית המשפט, בית המשפט הולך לתת כאן שירותים הרבה יותר ממה שהוא נותן עכשיו, אני פשוט שומע את זה בהנהלת בית המשפט כי המבנה הוא מאוד יפה. איפה שבית המשפט עורכי דין, רואי חשבון, כל אותם נותני השירותים ירצו לפתוח אני בטוח. יש חנות ועוד דברים, אבל בית קפה הוא נדרש.

לילך גבע: לשכת האוכלוסין וההגירה-

דימי אפרצב: שהולכת להיות לשכה של משרד הפנים.

שימי נמימי: עכשיו אני יכול להתייחס?

דימי אפרצב: בטח, אתה יכול להתייחס מתי שאתה רוצה.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

שימי נמימי: אתה מטעה ומשנה את הדברים שאמרתי. זה לא מה שאמרתי. הביקורת שלי היא לא על המבנה אם הוא יצליח או לא יצליח, הלוואי שזה יצליח ואני מאמין שכן. הביקורת שלי היא על זה שהמועצה בנתה את המבנה הזה ולא יזם פרטי או חברה לפיתוח. אמרת משפט חכם מקודם, אם יזם פרטי היה בונה את המבנה הזה, הוא היה יכול להשכיר את זה גם ל-10 שנים, לא היה צריך אישור כזה או אחר או של משרד הפנים. אז הביקורת היחידה על המבנה הזה היא שדעתי היא שמי שהיה צריך לבנות את זה לא המועצה המקומית אלא-

דימי אפרצב: בסדר.

שימי נמימי: שניה, אל תפריע לי. אני הקשבתי לך גם כשחזרת על עצמך ודיברת על מסעדה שלא הייתה קשורה לנושא הזה בכלל. ושתקתי. אז אל תוציא לי את חוט המחשבה.

דימי אפרצב: בבקשה.

שימי נמימי: המבנה הזה היה צריך להיבנות על ידי החברה לפיתוח קצרין או יזם פרטי נקודה, ואז היינו נמנעים מכל הוויכוחים וכל המגבלות האלה שיש פה גם. בגלל זה הדגשתי שלצערי צדקתי בזמנו של מה שאמרתי אז. צריך תכנית עסקית ולהעביר את זה לחברה לפיתוח קצרין, לא המועצה המקומית, ואז היינו פה בפחד אם ישכירו או לא ישכירו. זה הכל. בית קפה ראוי ונדרש שיהיה פה בקצרין אם במבנה הזה או במבנה אחר, לא משנה מה. אבל זה לא הנושא שעליו דיברתי, ממש לא.

דימי אפרצב: שימי, תקציב המועצה שלנו שהיום מהווה 98 מלש"ח, לפני 10 שנים עמד על 47 מלש"ח שוטף. בסדר? עכשיו, 2,500 ש"ח זה הכנסות בנפש, 8,500 ש"ח זה הוצאות פר נפש. כמה זמן לדעתך הכי גיבור שבעולם לא משנה מי יבחר פה לרשות המועצה הבאה, ידע לסבסד על חשבון המדינה סכום שהוא פי 3 כמעט יותר גבוה ממה שאתה גובה מהתושבים? עכשיו עד מתי לדעתך זה הגיוני שרשות מקומית שמתחזקת רמת חיים גבוהה מאוד, ואי אפשר להתווכח עם זה, אני מדבר איתך על כסף ועל התוצר, אני לא נכנס איתך כרגע להשוואות. עד מתי לדעתך הדבר הזה אפשרי? עכשיו, אם רוצים, כל מי שרוצה שהמועצה הזאת תספק שירותים כמו שצריך, שתוכל להשקיע בדברים הנכונים שהמועצה תחליט, תתווכח, זה מחליט ככה וזה מחליט ככה. זה לא יקרה עד שהמועצה הזאת לא תהיה יציבה כלכלית. הדרך היחידה להיות יציב כלכלית זה שהמועצה מושקעת בפרויקטים כלכליים ואת הכסף הזה היא מגייסת לקופת המועצה. עכשיו, בניגוד לזים פרטי שלא יכול היה לבנות בבניין כזה.

שימי נמימי: למה?

דימי אפרצב: הוא לא יכול היה לבנות אלא אם המועצה הייתה צריכה ללכת בשיטות של, איך זה נקרא?

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

עו"ד אייל נון: שימי, אין מודל עסקי של היזם שהיה לוקח POT על המבנה הזה כי ההכנסה קטנה מדי להשקעה.

דימי אפרצב: דקה אחת. עכשיו המועצה-

שימי נמימי: אף קריית ממשלה בכל המדינה לא נבנתה ע"י רשות מקומית, אתה יודע את זה?

עו"ד אייל נון: מה זה משנה? אתה לא בנית אתה בעצמך.

** מדברים ביחד.*

דימי אפרצב: שימי, כל הכסף כולו גויס ע"י המועצה על חשבון משלם המסים.

שימי נמימי: תשמע את הגזבר שלך.

דימי אפרצב: שניה. כל הכסף גויס.

שימי נמימי: קיבלתם הלוואה-

דימי אפרצב: לא לא שימי, אתה טועה ומטעה.

שימי נמימי: אני לא טועה ומטעה.

דימי אפרצב: אתה טועה ומטעה.

שימי נמימי: אם אני טועה ומטעה אז אתה הטעית אותי. כי אתה שלחת לי, אתה והגזבר שלחתם לי את התכנית.

** מדברים ביחד.*

שימי נמימי: אתה שלחת לי תכנית שיש הלוואה של 3 מלש"ח על הפרויקט הזה.

לילך גבע: הייתה.

דימי אפרצב: הייתה בוודאי, ביקשנו הלוואה, לא מימשנו אותה. אבל הייתה הלוואה. הייתה הלוואה-

שימי נמימי: אז מי מטעה, אתה או אני?

דימי אפרצב: אתה.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

שימי נמימי: אתה שלחת לי את התכנית הזאת, לא אני.

דימי אפרצב: אני אומר לך שבסופו של דבר אני לא אכנס איתך על שיטות עבודה גזבריות. אתה יודע, לפעמים אתה מציג-

שימי נמימי: אני אשאל אותך שאלה אחרת. אם-

דימי אפרצב: אתה לפעמים מציג שיש גירעון, עזוב נו, לא רוצה להתווכח.

שימי נמימי: אם המקום הזה בתפוסה שלו לא תהיה מלאה ויפסידו כסף, מי ישלם את זה? תענה לי.

דימי אפרצב: שימי, ואם מחר תהיה רעידת אדמה וכולנו נמות, אז חברות הביטוח ירוויחו. אבל כל אחד בוחר איך להציג את הדברים. אני אומר לך שורה תחתונה. הכל נבנה מתקציבים שגויסו מבחוץ מהמדינה, אני אגלה לך סוד קטן שלא זוכר איך הצבעת על התב"ר הזה, אבל קיבלנו עוד 9 מלש"ח לשלב ב' של קריית הממשלה ושם אנחנו רק נלך ונגדיל את זה ונעשה עוד דברים, ולכן אין אופציה כזאת. המועצה שהיא רצינית ושהיא מתעסקת ומחשבת חשיבות משמעותית לכספי הציבור, היא יודעת להתנהל כלכלית נכון. וזו הדרך. אין שום דרך אחרת וזה מה שאנחנו צריכים לעשות, יכול להיות שעל זה יש ויכוח-

שימי נמימי: זאת הדרך שלך, אתה כרגע ראש המועצה. זאת הדרך שלך, אתה לוקח סיכונים על חשבון התושבים וזה בעצם סוג של תחרות מול יזמים אחרים.

דימי אפרצב: תקשיב, אנחנו יכולים להתווכח בלי סוף. ברמה העובדתית לא סיכנתי אגורה אחת של התושבים, את כל הכסף גייסתי עד לפרוטה האחרונה. אתה יכול-

שימי נמימי: זה לא נגמר.

דימי אפרצב: זה נגמר.

שימי נמימי: זה לא נגמר.

דימי אפרצב: זה נגמר. יכול להיות שגם כשזה יגמר ותבוא לפתיחה עדיין תחשוב שזה לא נגמר.

שימי נמימי: אפילו את פינת החי לא הצלחתם להחזיק לבד, אז את זה תחזיקו לבד?

דימי אפרצב: את מה?

שימי נמימי: את פינת החי לא הצלחתם להחזיק לבד, לקחתם יזם פרטי.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

דימי אפרצב: מה זה קשור?

שימי נמימי: זה קשור, גם פה צריך אבטחה, ניקיון, שירותים-

*** מדברים ביחד.**

שימי נמימי: אז למה את זה תחזיק?

לילך גבע: תן לי רגע.

דימי אפרצב: בבקשה.

לילך גבע: יש הסכמים חתומים עם לשכת התעסוקה, עם לשכת האוכלוסין וההגירה ובית המשפט-

דימי אפרצב: העובדות מבלבלות את שימי, מה זה משנה.

לילך גבע: ובית החולים זיו בשיתוף עם המועצה האזורית, והתכנית הכלכלית-

דימי אפרצב: זה לא משנה, עדין כספי הציבור-

לילך גבע: הראתה שאנחנו פשוט מפסיקים לשלם לשיקום ופיתוח על שפי, עוד 5 אלשי"ח בחודש כבר היום המבנה מחזיק. כבר היום, מבלי להשכיר עוד מטר.

שימי נמימי: ביטוח לאומי שמעתי?

לילך גבע: לא, לא ביטוח לאומי. בית החולים זיו. אמרתי לא ביטוח לאומי, עניתי לאייל לא ביטוח לאומי. ביטוח לאומי יספר בלקוח אחר.

דימי אפרצב: הדבר היחיד שלא עמד בתכנית הכלכלית הוא שאי אפשר לחשב ולקחת בחשבון שתהיה לנו קורונה, שיהיו השלכות, מי שיגיד שזה תירוץ ומי שיגיד שלא, ברמה עובדתית כל הכלכלה העולמית נדפקה ולהזמין היום אלומיניום, מתכת וזכוכית ועוד דברים לקח הרבה זמן. אנחנו כולנו מכירים את זה, אבל בסופו של דבר המועצה פעלה בהתמדה, לקחה סיכונים מחושבים, בסופו של דבר לא צריך להפעיל את הסיכונים, כל הכסף גויס, עכשיו גם גויס כסף לפרויקט נוסף, ממשיכים לגייס עוד כספים. אין מה לעשות. אתה יודע, מי שרוצה לקדם עניינים בגדול חייב לקחת ריזיקות, מה לעשות. מחושבות וגם לעמוד בהן. טוב, אני מבקש להעלות להצבעה את פטור ממכרז להשכרת שטחים-

שני חן: אז רגע, רק להבין. חמש שנים ואז אופציה לעוד חמש?

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

לילך גבע: אנחנו בכל מקרה צריכים לבקש את אישור משרד הפנים, כל מו"מ שמאור יעשה יובא לאישור המליאה.

דימי אפרצב: אי אפשר בדרך אחרת. להפך, התהליך כרגע לגמרי חוזר לשולחן המליאה, הוא יהיה מנוהל ע"י המליאה. הוא יהיה מאושר. המליאה לא תקיים מו"מ אבל היא זו שתקבל את הנתונים.

שימי נמימי: יש מסמך של משרד הפנים שאומר שהוא מבקש את בקשת אישור המליאה? יש איזה פניה?

לילך גבע: אייל, תסביר.

עו"ד אייל נון: החוק אומר שאי אפשר לאשר פטור ממכרז בעילה של מכרז ועריכת מכרז נוסף לא תביא תועלת. הכלל אומר, זה לא כלל כתוב, זה כלל פסיקתי, שאחרי שאתה עושה רק פעם אחת מכרז אתה לא יכול להגיד שעוד מכרז לא יביא תועלת. אחרי פעמיים, אפשר. מותר למועצה לקבל החלטה שהיא מאשרת לצאת למו"מ להתקשרות כי היא רואה שעריכת מכרז נוסף לא יביא תועלת. ומלבד שיעבדו בדרישות החוק לגבי אישור משרד הפנים אם יידרש, במקרה הזה יידרש כי ההתקשרות היא ליותר מחמש שנים, ושהחלטה עם מי להתקשר בפטור ממכרז תובא לאישור המליאה. היום אתם מאשרים לצאת לתחילת התהליך.

דימי אפרצב: והמו"מ ינוהל. אני מבקש לאשר את הפטור ממכרז. מי בעד? בבקשה להצביע. אלי בעד, אנה בעד, שני בעד, דימי בעד, שרון בעד. שימי?

שימי נמימי: נגד.

דימי אפרצב: שימי נגד. אושר הפטור.

החלטה: אושר ברוב קולות.

[5] הקצאת מכינת תמיר.

דימי אפרצב: הקצאת מכינת תמיר, בבקשה.

לילך גבע: אנחנו אישרנו כבר במליאה לפני שנתיים את ההקצאה של מכינת תמיר, התחלנו בפרוצדורה מול משרד הפנים ברמ"י. התשובה הייתה, אני לא צריכה להסביר מה זה מכינת תמיר וכמה הם עושים טוב בקהילה. המליאה החליטה לגבות דמי שימוש בסך 5 אלש"ח לחודש, זאת הייתה החלטת המליאה. רמ"י מתנגדים לזה, קיבלנו תשובה סופית שההקצאה לא יכולה לעבור אלא בללא תשלום כמו שאנחנו בעצם מעבירים את זה. אז אנחנו מביאים את זה שוב למליאה.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

שימי נמימי: לא הבנתי. שוב.

לילך גבע: אנחנו לא משלמים על הקרקע, אנחנו הקצנו אותה, עשינו נוהל פרסום וכל מה שהיה צריך. אישרנו במליאה. במליאה היה כאן דיאלוג וויכוח שלם, היינו במרכז הצעירים, אני מזכירה לך. ובסוף ההחלטה הייתה לגבות מהם דמי שימוש. רמ"י, בעלי הקרקע, אומרים לא מסכימים. עכשיו אי אפשר לאשר הקצאה בלי רמ"י, זה הקרקע שלהם, הם צריכים לחתום. הם אומרים אנחנו לא מאשרים בתשלום, אלא רק ללא תמורה כמו שהמועצה-

שימי נמימי: אז למה צריך לדון בזה? אם רמ"י לא מאשרים-

*** מדברים ביחד.**

עו"ד אייל נון: אתה יכול להחליט שהם לא מרשים לך לקחת כסף-

לילך גבע: ואתה לא מאשר.

עו"ד אייל נון: שיתנו למכירת תמיר ויצאו. אם אתה רוצה להחליף אז תחליף, אם לא אז אתה צריך להרכין את ראשך בפני הרגולטור ולאשר את ההקצאה גם בלי כסף.

שימי נמימי: באותו דיון שאישרנו 5 אלש"ח, דיברנו על החזות איך שנראה שם המכינה הקדם צבאית והובטח-

לילך גבע: הם לא יכולים לבנות, שימי זו חלק מהבעיה.

שימי נמימי: שניה, יש דברים שלא קשורים לבניה. דיברנו על הנראות, על איך שנראית הגדר והמזבלה, איך שזה נראה כמו מעברה מבחוץ, סליחה על הביטוי. לא הייתי שם הרבה זמן אבל מבחוץ זה נראה כמו מעברה. מדובר על זה שזה יטופל ושישפכו שם [...]. אני נסעתי שם השבוע מאחורה, זה נראה קטסטרופה-

דימי אפרצב: זה המקום היחיד שנראה ככה שם באזור?

שימי נמימי: אנחנו מדברים עכשיו על המכינה הקדם צבאית, נכון? אתה רוצה לדבר עכשיו על כל קצרין?

דימי אפרצב: לא.

שימי נמימי: על עוד דברים שנראים רע?

דימי אפרצב: על כל קצרין לא.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

שרון רואס: אבל איך פספסת את כל השיפוץ?

שימי נמימי: אני זוכר שהיה דיון בנושא-

דימי אפרצב: תבוא לראות שם.

שרון רואס: איך פספסת את השיפוץ? הם עשו ממש שיפוץ גדול.

שימי נמימי: את רוצה לנסוע איתי השבוע לראות מה קורה שם מאחורה?

שרון רואס: אני אשמח. טיילתי גם מאחורה.

דימי אפרצב: לא, אבל תעשה הפרדה. אם יש שם בלאגן אז צריך לנקוט בצעדים-

** מדברים ביחד.*

שימי נמימי: שניה, אל תפריעו לי רגע. שרון. בדיון הקודם דובר וסוכם שאתם תפנו אליהם שהם ישפצו שם

את המקום, לא?

שרון רואס: הם משפצים. מוציאים מלא כסף.

לילך גבע: הם שיפצו, אני גם הייתי במכונה.

שימי נמימי: מישהו בדק את זה?

לילך גבע: אני הייתי שם, ראיתי ששיפצו. אני לא יודעת מה אתה ראתה.

שימי נמימי: אוי ואבוי אם את המפקחת על השיפוץ.

** מדברים ביחד.*

דימי אפרצב: לילך, הוויכוח הזה הוא מיותר. שימי צודק, מבחינתו, הכל בסדר. אני רק בא להגיד-, בסדר,

העניין של נראות זה גם מאוד נראות אינדיבידואלית. גם אני, אני אומר את זה בגלוי, גם אני לא אוהב איך

שהמקום הזה נראה מבחוץ. אתה נכנס פנימה והוא נראה הרבה יותר טוב. הוא נראה לא טוב מבחוץ, אני

מסכים עם שימי. אני לפחות, כן? אבל מצד שני, שוב, אם יש שם לכלוך ובלאגן, יש דרך לטפל, יש מחלקה

מוניציפלית, ואני חייב להגיד, ברגע שהמכונה התחילו לעשות שם כל מיני פעולות בניה אסורות, הוצאו להם

צווי הפסקה מיידים, הכל טופל. אין שום הנחות למקום הזה מבחינת עמידה בדרישות כמו לכולם, גם שם.

אם זה פוספס, יטופל. יחד עם זאת, זה שהסאגה הזאת של הקצאת הקרקע נמרחת לכל כך הרבה שנים,

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

המקום הזה לא יכול לטפל בעצמו כמו שצריך. מי כמוכם יודעים ומי שעסק באיסוף תרומות וכל השאר, גם התורמים כשאתה מנסה לגייס כספים, הם לא יכולים להעמיד לך את האופציה ללא הגבלת זמן. אם אתה לא מנצל תרומה אז מבקשים ממך להחזיר אותה בחזרה.

שימי נמימי: יש מסמך שיצא מהמנהל? מכתב מהמנהל לגבי זה?

לילך גבע: יש התכתבויות עם שמעון.

שימי נמימי: שמעון מי?

לילך גבע: שמעון הוא זה שמטפל מבחינתנו בהקצאות הקרקע, יש התכתבות שלמה. אתה מוזמן לפנות אליי ולראות את ההתכתבויות. המציאות היא שאפשר-

דימי אפרצב: בסדר, לא ממציאים פה שימי. ההיגיון שעמד מאחורי זה הוא ידוע וברור, והעובדה היא שהמליאה בחרה בהחלטה הקודמת. העניין הוא שזאת קרקע חומה מה שנקרא, ציבורית, ורמ"י לא מסכים שקרקע חומה תהפוך להיות למסחר או לכל דבר אחר. לכן כמו שקרקע חומה-

אלי מרדכי: לכמה זמן ההצעה הזאת דרך אגב? 50 שנה?

לילך גבע: מה פתאום, ל-10 שנים.

דימי אפרצב: לא ל-10 שנים.

לילך גבע: סליחה, 24 ו-11-

עו"ד אייל נון: יש לך כמה נקודות יציאה אבל בסך הכל 24.

דימי אפרצב: אלי, זה מספיק, תקופה מספקת כדי שהם יפעלו ויעשו. אם מישהו יחלט לבנות שם בית מלון, אם מישהו יחליט שם לבנות אני לא יודע מה, אז אנחנו נדאג גם לבטל את זה. כמו שנהוג לעשות. אבל אין שם כוונה כזאת לפחות בשלב הזה. זהו, זה הסיפור. יש כאן שתי אפשרויות. או שאנחנו מסכימים להקצאת מכינת תמיר לפי ההחלטה של רמ"י, או שאנחנו לא מסכימים וזה אומר שמכינת תמיר צריכה לקום, לארוז מזוודות וללכת משם ואז יטפלו בהקצאה אחרת. ולכן אני ממליץ בחום כן לאשר את ההקצאה למכינת תמיר לפי התנאים שרמ"י מכתיבים לנו, ומה שנקרא לפתוח אפשרות לתכנון פיתוח וכל השאר.

לילך גבע: אייל, אתה יכול לנסח-

דימי אפרצב: תן לנו ניסוח מדויק שלא נסתבך אחר כך עם גורם משפטי.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 331 - 5.3.23

עו"ד אייל נון: מאשרים הקצאת קרקע למכינת תמיר באותם תנאים שאושרו בישיבת המליאה הקודמת למעט התנאי של גביית תשלום.

דימי אפרצב: אוקיי, שזה בעצם שומר על הכל ועומד בדיוק בקריטריונים. מי בעד? נא להצביע. אלי בעד, אנה בעד, שני, דימי ושרון בעד. שימי?

שימי נמימי: נמנע.

דימי אפרצב: שימי נמנע. אושרה הקצאת מכינת תמיר.

החלטה: אושר ברוב קולות.

[6] אישור עבודה נוספת.

*** דיון בדלתיים סגורות.**

דימי אפרצב: .

הישיבה ננעלה

לילך גבע, מנכ"לית

דימי אפרצב, ראש המועצה